

Herkó Páter

Redakcia a vydavateľstvo :
Budapešť, Zsibárus-uteza 7. szám.

Na pol roka 1 zl.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena :
na celý rok 2 zlaté.

Zlatá veta milleniumová.

— Zdrav buďh ghazda Marthin! Vidíš, aj jha som jedon maďar!
— Nhije, pán Spieer; vy nebudete maďarom, ani uhrom, zakiaľ nebudete pokrstený v mene najsvätejšej Trojice, ba i vtedy až tretie, abo štvrté pokolenie.

Prosime, ba neustupne žiadame, aby v každom kat. kruhu a hostinci „Herkó Páter“ slovenský sme mohli čítať.

Millenárna hymna novo-maďarov.

Raduj sa Isräel,
Príde už Mesiaš!
Načo ti bagateľ,
Pokladov už dost máš.

Počuvaj hlas s neba:
Príde už Mesiaš!
Robiť vraj žid nemá,
Bo prišiel už čas náš.

Síc' ani posavád
Netiekol hej, pot s nás;
Len rozum treba mať,
Keď sbehosť svú si znáš.

Či z gšeftu, neb z klamstva
— Na jedno to výnde —
Je plná kapsa tvá,
Poberaj sa inde.

Narob hneď veľký krik,
Keď prídeš volakde,
Že si ty hazafik,
Že to tvoj poklad je.

Dosiaľ nám to išlo;
Nevidia nám ces sklo,
Preto vždy na isto
Plné nám je vrecko.

Keď sme už posavád
Všade dost hrabali,
Len tu sa máme báť?
Tu máme byť malí?!

Ale nič to za to,
Veď už aj v Uhorsku
Len naše je zlato,
Nás prosia o lásku.

Vzali do zákona,
Že žid pán, jak oni;
Viac im však vykoná,
Veď im on odzvoni.

Neviem, či pamiatku
O tisíc rokov zas
Budú mať tak sladkú,
Jak majú ju teraz.

Prechotan.

Meč nadobudol. križ zachoval túto krajinu; znely slová arcipastiera kniežata primaša uhorského.

A jakby on tieto slová z evanjeliumu bol prevzal; taký dôjem činily ony na prítomných.

A bárs i obrazená je teraz u nás cirkev, táto matka naša duchovná; predsa sa nemôžeme zdržať, aby sme aspoň dakofko vrúnených vzdychov neposlali k nebu, by Otiec Nebeský nás požehnal ráčil.

Všelikí liliputski velikáši môžu degradovať mnohostorokmi potvrdený zástoj primaša uhorského, keď sa pachorili, aby blahoželanie národa jakísi Szilágyovei odovzdali Veličenstvu.

Preto ale toto všetko je márne; dobre videl, vidí a vie národ, komu prináleží prvý zástoj hodnosti práva verejného.

Na ostatné sme my veru ani zvedaví neni.

Osvietenie sa podarilo nádherne, len lampiony na brehu Dunaja zle vypalily a nechcely horeť a vysokých hostov svojim veľkým bleskom omámiť.

Ale kto-že lífreval tieto čudostvory?!

Jestli žid má pod rukou výstavu, vtedy upotrebené osoby len židovské byť môžu.

Jestli zakladá teater veselosti, divadelníci všetei zas len židovskí byť môžu.

Jestli stavä hromovú železniciu, každý konduktor a vodič tiež len žid byť môže.

Slovom žid je vždy a všade židom, a nikdy nenie nikdy iným, jako židom.

Ináče však nech sa páči oči opreť dobre na tých, ktorí sa teraz hrnú do výstavy, či nemáme pravdu.

Výnimku, nevieme či jedine títo páni nečinia: Móric Gelléri (správca), Izidor Kálnoki (tajomník), Jozef Fekete, Armin Sasvári, Julius Halász, Maximilian Rothauser. To sú členovia komisie oddelenia tlačového. Len škoda, že otcovia týchto pánov iné mená mali; neboli to židia?

S bleskom a skvelosťou neobyčajnou sa konajú slávnosti milleniumové; len to je škoda, že ani jednej odrobinky podpory sa neújde tým, ktorí cez ten čas musia prekonať zápas so smrťou hladu.

Jako znie povest, Ruska ľud naspät volá židov
a prosí cára, by dovolil vyvandrovaným krivonosým
navrátiť sa.

To je veľmi pekne tak.

Lenže my to len vtedy uveríme, keď uvidíme,
že filoxerou zškynoženej vinice gazdovia prídu do
pohybu, by k sebe navrátili odpálenú filoxeru.

Agent „opravdivého“ kresťana.

1.

Ide Jicik po dedine,
Takto ľudu oznamuje:
Ľudia máte kresťana,
Ktorého nám naša vláda
Z milosti už doprála.
Hepp! slovak! hep,
Sadni mu na lep.

2.

On má pravdy,
Jakojs' navždy
Este nevedel:
Pokým len si,
Truľom bol si
Strany ľudovej,
Dotiaľ si vždy
Az po uši
Len vo tme sedel.
Hej! slovak! hep,
Sadni mu na lep.

3.

Tento nezná kolomazi
Kňazov všetkých v ohni smaži;
Liberálov schvaluje
Bo len s nimi,
Nie však s Kristom
Vo všetkom hľa pakuje.
Hej! slovak! hep!
Sadni mu na lep.

4.

Predplácaj ho
Čítajže ho
Jak Krista slová:
Bo on je ver'
Nie divá zver,
Len pravda milá,
Ktorá sa už —
Nehovor čuś —
S obriezku skľula.
Hej! slovak! hep!
Sadni mu na lep!

Droj! dri! doj! — groś našho daj!

Mentúz.

Pravdomluvný Fráter.

Zlý sused je taký, jako sve-
domie: vždy nám naše hriechy
pripomína.

Zlá jazyčná žena je taká, jako
dobrý rapkáč: každý ju očuje.

Vytrvanlivosť je taká, jako
prihodný vietor: ku cieľu vedie.

Človek tvrdého srdca je taký, jako krutý kôň:
nedá sa pohnúť.

Zlý čas je taký, jako rozmarlivá (vrkavá) žena:
nijako sa nešíkuje.

Hrešník je taký, jako listie topole: trasie sa.

Moc je taká, jako nevinnosť: ťažko je ju udr-
žať, tým ľahšie ale utrátiť.

Nhemôže phochopiť.

— Thoľko phenez ci dhávam khaždú chvíľu na
šhaty, a precí chodiś mhy nhahatá, tho nhemôžem
phochopiť.

Drevené kariky zo železa.

Tiché shromaždenie robotníkov.
Svokra, ktorá len seba sužuje.
Nové noviny, ktoré by zbytočné byly.
Vľúdny počestný.
Tučný nadenník.
Málorečná flárka.
Spokojný kupee.
Notár a učiteľ, ktorý ani vidieť nechce vína.
Cigán, ktorý pravdu mlúvi.
Žid, ktorý by rovný nos, abo rovné nohy mal.
Bezchybne uhorsky mlúviaci rabin.
Krajčír, ktorý by toľko vážil, čo statočný mäsiar.
Pani, ktorá uzná, že jej služka je krajšia, nežli ona.

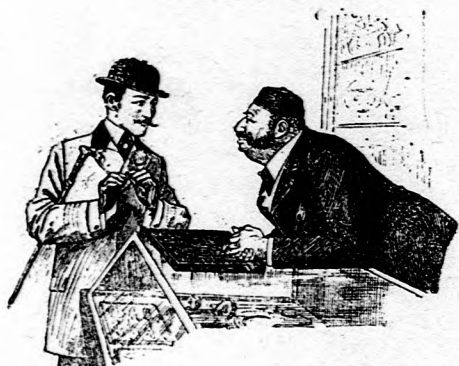
Prilišná zdvorilosť.

Jeden mladík chýrečný bol o svojej veľkej
zdvorilosti. Raz pri obede medzi dvoma slečnami
sedia, na otázku, prečo tak málo jel, túto odpoveď
dal: „Verte mi, drahá slečno, že človekovi nič
nechutí, keď vás vidí!“

Obratný maliar.

Volakto v jednej spoločnosti rozprával, že on
znal takého maliara, ktorý smejúcu detskú tvár s
jednou štrichlou na plačúcu premenil. — „To je
nie kunšt“ — odvetil jeden z poslucháčov, „to ja s
metlou skorej urobím“.

Ubíhanie sa.

— Nhezabývajte, phán Khón, že mhoji predkovia už s križovými zástupmi vojakov chodili po uliciach Jeruzálemu.

— A vy phán Oshel zas to si nevyhoďte z pamäte, že mhoji predkovia už pred tým šliapali po uliciach tohože mesta.

Kusy zrkadla.

Medzi dvoma ženama tá je krajšia, ktorá za mien škaradú považuje tú druhú.

*

Daktorý človek tak si stojí z ohľadu lásky, jako z ohľadu románov; radši číta tri jednosväzkové romány, nežli jedon trojsväzkový román.

*

Najuprimnejšia radosť je tešenie sa zo škody.

*

Vetrové zámky, čili bezzákladné plány stavieť je ľahko; porúčať ale ťažko, jestli sa len samy nepremenia v rúcaniny.

*

Pluvadlom rozumu je koš na papier.

Naša tlačová právota.

Že nás prisazní oslobodili,
Vej haj saprment: židia kričali.
Čo to má zvemenat, pán Goldštein Sámí,
Pýta sa, dobrý súd že sa stal s nami?
No len toliko, že verný občian
Nehľadí, by k vám podobný zostal.
A kresťanský prisazný
Zle prisahu nesloží.

Cieľ opravdivého kresťana.

Liberálni politici,
Keď dobre si pri sklenici
K potúžnosti pripili,
Založili kresťana,
By mnohému kresťanovi

Obriezka sa dostala.
Liberálni „Iudomili“
Veru ste sa pomýlili,
Keď ste vy tam cielili,
By ste všetkých katolíkov
Na smýšľani zmýlili,
Za to vám len lásku
Dáme tú stupavskú.

O. B.

Liberálny hlavný príkaz lásky:

Milovať budeš ty, sedliaku, každého žida v Panamaďarii z celého vrecka tvojho, z celého gruntu a gazdovstva tvojho, z celého mešca tvojho, z celej duše, z celej sily tvojej a liberálnu stranu, jako mater tvoju.

Hepp Icigové dobré žiadosti.

Mhaj ty dvanásť na vydaj sú cich deier, a nemaj žiadnetvo výstroju pre ne.

Mhaj čím skorej svoj hrobh pri hrobe vitúza Arpada.

Pán domový nech i na teba myslí, keď plat za bývanie zvyšuje.

Mhaj oshobitnú sienhu vo Vachove.

Nech tha zastháva spolok obrany zviereniec.

Mhaj veľiké zásluhy, abhy nástupea pána Kozareka ťa za hodného považoval, že by on s tebou dočinenie mal.

Slovák a maďar.

Slovák: Ale švagerku maďare, povedz mi už len raz, prečo ty toľko toho vína piješ.
Maďar: „Vidiš, mój švagre slováku, len preto, lebo v našej „Panamaďarii“ inde pravdu nenájdeš, len už vo víne.“

Barón Dezider Prónay,

ktorý je dľa mameluckých novín :Statočný, poriadny, vľúdny luterán.

Na husle hrať ale predsa nevie.

— ❧ Anekdoty Herkó Pátra. ❧ —

Zo školy.

Istý pán kaplán prednášal zo starého zákona o Noemovi. Noe sadil vinič; keď sa mu hrozno urodilo, natlačil si vína, silu jeho neznajúc, opil sa, a v opilstve neporiadne ležal. Keď toto jedon z jeho synov videl, posmieval sa mu a išiel zavolať bratov, z ktorých jedon šiel zadkom s plachtou k otcovi, a čo mu urobil?

Palko: Na nohu mu stupil.

Hore vrskom sa viezol.

— Nuž do čerta susedu, kde-že ste nechal zadné kolesá? — privítal dedinský kováč svojho suseda, ktorý sa v dobre podnapitom stave vracal z mesta a ztratil zadné kolesá, s chrbátom súc ku koňom obrátený a opretý na košine, vyfukujúc si s fajky dým, takto mu odvetil:

— Ale bodaj by to parom uchytily, veď sa mi to tak videlo, ako by sme hore vrskom tahali!

Starosť a vlasy.

Škoda mojej veľkej krásy,
Plnú mi už moje vlasy,
A čože na to užíváš,
Čimže si vlasy umývaš?

Len tú starosť o ne nesem,
Že si ich dakedy česem,
A či sa často česávaš,
Večer, či keď ráno stávaš?

Každý stvrť rok aj to len raz,
Aj to ak len mám k tomu čas.

J. G.

Mokrý rok.

Pavel: Počuj Macej, u vás tohoto roku musel byť tiež akýsi veľmi mokrý rok!

Macej: A to už prečo?

Pavel: Nuž keď ti ešte aj prsty z krpeov vyrastly.

Ah! keby to i ja mohol urobiť.

Služka (k pánovi): Nemôžem už ďalej vydržať, lebo čo je moc, je moc; ešte dnes jej vypoviem.

— Ah, — vzdychnul si pán, — keby som jej i ja vypovedať mohol.

Na silu!

Chytili cigána pri krádeži husi, bez všetkého milosrdenstva dali mu 25 palie.

No cigán, či ti to bolo treba? — pýtal sa ho hajduch.

Jaj, veru nie, ale čo — že som mal robiť, keď mi ich na silu v fliši.

Malé a veľké hodiny.

Prišla pani ku hodináravi a riekla: tieto väčkové hodinky, čo som včera od vás kúpila, idú o 15 minút pozde.

Hodinár: Len o 15 minút, to neni ešte tak moc, či asnáď by ste chcela, aby tieto malé hodinky išly s vašimi na stene vysiacimi veľkými jednako?

— O! to veru ani žadať nemôžem od nich, lebo nedostačia.

Koň za phoboznú cenu.

Sedliak: Hej, Izigu čo ste mi to za koňa predal?

Izig: Nhú, a či ste ghazdieku nephýtal kňoňa za phoboznú cenu.

Sedliak: No áno, ale ustavične padá na predné nohy.

Izig: Nhú, zha phoboznú cenu máthe phobozného koňa.

Pravdomluvný minister.

Minister X., za ktorého jeho tajomníci robievali všetku prácu, — lebo sám jej nerozumel, — prechádzal sa po meste; naraz pristali k nemu niekoľkí úbožiaci, prosiac ho, by im zaopatril nejakú prácu; — „Mojí milí“ — odpovedal minister — nemôžem vám pomôcť, veď vidíte, že sám nemám čo robiť!“

Smutný pripad.

Nedávno v jedných novinách toto sa stalo: Mesto naše nedávno veľmi smutnej udalosti bolo svedkom. Jeden chlap spadol do vody, a druhý nazdajúc sa, že je to jeho priateľ, skočil za ním a vyslobodil ho z rúk smrti. Kto však opiše jeho zarmútok, keď v oslobodenom ubohom poznal svojho veriteľa, ktorému 500 zl. bol dlžen.

Akurátna odpoveď.

Jeden slúžny, ktorý rád potahoval zo súdka, zavolať bol raz rychtárov; pre jakúsi nedbanlivosť, začal ich kapsovať: „vy somári, vy lumpi, vy korheli: „Pán slúžny a kto-že je nám rychtárom predstavený, kto-že našou hlavou?“

Slúžny: Ty kubo, ešte doteraz nevieš, že ja.

„Tak — rekne — teda nedivte sa potom, keď sa ryba — od hlavy kazí“.

Dobrý thuš.

ktorý dhonese nové špekulácie nha ghojov!

Náramná dobroprajnosť.

Zlodej: Sem hodinky.

Pocestný: Hneď, ako sa vám páči, len ich ešte chcem napraviť, pretože teraz päťmi minútami po zadku idú.

B e s e d n i c a.**Múdra žena.**

(Dokončenie).

O kátku chvíľu sa jej muž ozval.

No hybaj, sadni si ku mne, drahý zlatý môj poklad, shovárajme sa trochu.

Vďačne, Ondrejko. Pozri len, jak krásne svietia hviezdy. Počkaj len trochu, ja ti chcem o tejto veci prednášku držať.

Nech čert vezne hviezdy aj s ich bleskom, ja sa teraz s tebou o inšom chcem shovárať. Ukaž tvoje pekné očičky; aj o hviezdárstve ťa budem rád počúvať, ale sa musím nie na hviezdy, lež na tvoje červené ústičká dívať.

Ondrejko, ty si zas pobúrený, horúčku máš zaiste.

Pravdaže, horúčku lásky, môj anjel.... ale oh.... jaká ohavná potvora je to tu, hoho.... zdochlina... jako sa zblízuje: Kričal celkom nalakaný.

Jedna ohavná žaba to bola, jahby Ondreja aspoň prehltnúť chcela: A ja som tu! Uvakk!

Ale čo tak kričíš, Ondreju, túto chuderku som po obede lapla, chcem ti o nej prednášku držať.

Šikovný (obratný) stolár.

Remeslo moje je stolárčina,
 Znáť aj dvíhať flašu vína,
 Pri hoblíku ruka veľmi zbolí,
 Flaška to napravi, veru i vyhojí,
 Preto mi vravela tak moja mať:
 Že ma vraj majster nebude trpeť,
 A hlá: ja som ích mal do týdňa šest,

J. G.

Historický dôkaz.

Kedy prišli židia do Uhorskej krajiny? na tom si dejepisci hlavu lámú.

(Ked začali uhri cibulu sadit a cesnak pestovat.)

Počom sa pozná dobrý tovar?

(Potom, ze je draha jeho cena.)

Počom poznáš spravodlivého krestana?

(Potom, ze ho za darmo nukaťu.)

Prečo je u liberálov málo pravdy?

(Preto, lebo ju musia sedliaci uz za peniaze kupovat.)

Kedy rád vidí žid sedliaka?

(Vtedy, ked mu uz všetko vzal.)

Prečo Opravdivý Krestaň nerád má dobrých p. farárov a kaplánov?

(Preto, lebo ho oni nepokrstili.)

Ondrej ale nečakal na prednášku, lebo chytil jednu nádobu, a tak s ňou pohladkal po hlave tú žabu, že tá hneď hore nohami sa obrátila.

Nedones mi viac do izby takú obludu a zdochlínu. Ani sa ťa nedotknem, keď sa budeš s takými oškľivosťami paprať.... kričal rozpajedeno Ondrej.

To sa nepáčilo Alžbete, a preto hneď tam nechala muža a sa utiahla do svojej izby, kde spávala; zamknúce za sebon dvere.

Na druhý deň sa udobrili. Kucharka sdělila panej, že sa chlieb minul, a preto dobre by bolo nový piecť.

Aj kapusta na zimu je už vraj pokrájaná, a tak vraj dobre by bolo ju skovať.

No dobre, odvetila vzdelaná pani, pohladala knihu lučby domácej, a dľa pravidiel tejto nechala piecť chlieb a kapustu skovať; ona pri tom stála a z knihy čítala, čo a jako a kolko a kedy sa má urobiť.

Keď sa chlieb vpratol do pece dľa pravidiel vykúrenej; všetci prítomní to obdivovali, jako ten chlieb uteká von z pece, ako sa rozlieva. Keď ho ale vybrať chceli, na toľko húsov sa rozmelnil, kolkokrát sa ho len dotkli.

Žartová obrázková hádka.

Tu je bursa, hostia sa mrvia, jak jazvec,
Kde je ale bursový pán kupec?

(Nech sa páči najst ho.)

Oriešky k rozlúšteniu.

- 17, 6, 1. Prv, než sa kvet rozvíja.
26, 14, 7. Jedna strana sveta je.
19, 3, 4, 23, 13, 29. Boh to mesto potrestal.
21, 25, 31, 3. Pri krste si ho dostal.
24, 20, 22, 18, 11. Jedna z troch božských čností
19, 27, 19, 32, 30. Ten, čo býva v blízkosti.
15, 16, 31, 3, 28, 24, 8, 19, 18, 21, 12. Týmto krmíme vtáčky.
9, 10, 5, 20, 5. Buduje nám príbytky.
1 — 32. Porekadlo toto je.
Zle prajúcim k výstrohe.

Kapusta ale sa tak ohavne padarila, že nielen kyselá, ale i smradľavá, horká, plesnivá a hníla bola.

Ondrej sa počal s pekelsko ohnivýma očima dívať na svoju ženu.

Po jednom obede zaspal na kanape. — Keď oči otvoril, videl nad sebou visieť, jak orech veľkého pavúka. Len P. Boh zachránil nos jeho od toho pavúka.

S veľkým škrekom ho srazil a po ňom postúpil.

Na čo Alžbeta tak vískala, jak dajaké staré husle.

Oh Ondreju, zabil si mi toho zriedkavého krásneho pavúka, ktorého som chcela k umeleckému vyšetrovaniu si pripraviť.

Aj teba zabijem — reval Ondrej — keď ty ešte raz takú potvoru sem doneseš.

Potom tak pleskol dverami, že tri tabule vyletely z tej kasne, v ktorej Alžbeta svoje milé predmety vyšetrovania skrývala.

Po krátkom čase zas sa udobrili.

Alžbeta sfúbila, že na bok soí svoju čudnú vedeckú passiu.

Ondrej musel na dakoľko týždňov odcestovať, náruživosť prevládala Alžbetu, tak ona zas všeli

Rozlúštené oriešky.

(K predošlému číslu 20.)

Ondriš Zapletal z Hrachovišťa bol láskavý smilovať sa nad Jo om a Mišom, obyvateľmi to v Kukurine.

Dľa neho najprv naplníme prázdny trojokovnáka a z neho vylejeme víno do prázdneho päťokovnáka.

Potom z osemokovnáka zas naplníme ten trojokovnáka, a vylejeme z tohoto trojokovnáka dva okovy do päťokovnáka (teda ho doplníme). A tak v trojokovnáku zostane jeden okov vína. Z päťokovnáka vylejeme víno do osemokovnáka všetko.

Z trojokovnáka ale ten jeden okov vylejeme do päťokovnáka.

Potom zas naplníme z osem okovnáka trojokovnáka, ktorý zas vylejeme do päťokovnáka; v ktorom tedy sú štyri okovy vína; a aj v osem okovnáku zostanú štyri okovy.

My sme sa už poďakovali Ondrišovi Zapletalovi v mene Joza a Miša, lebo túto radu za dobrú uznávame.

Listareň redakcie.

Mentúz. Srdečné a uprimné vďaky za vašu štedrosť a neuváznosť! Behom času všetko upotrebíme; už sme od a — až po z poopravili vašu zasielku.

Ostrihom. V prievode uprimnej povďačnosti len toľko Vám môžem sdeliť, že ja len kedy-tedy sa Vám môžem zavďačiť s exemplárom. U majiteľa noviniek týchto ale sa budem prímľúvať, aby ste riadne dostával; viem, že v tom páde ešte čílivejší budete.

Bystrica. Slečna. Sme mysleli, že ste už zabudla na nás; sa mi zdá, že sme už všetky vaše diela uverejnili. Váš list vždy vďačne prijímame; chyby pravopisebné nech vás nemýlia, tý my vďačne vypravíme. Tú zaslanú hádku čím skorej prinesieme. Len nás podporujte; s vami do hromady len traža nám skytujú mravnú podporu.

V Bytšči. Budúcnosť našich noviniek ešte není celkom zabezpečená; keby sme liberálne písali, nielen podporu, ale snád i vyznačenie by sme už boli s hora obsiahli; ponevác ale v duchu kresťanskom jedine v záujme ľudu sa trápime, ani len sám ľud nás dostatočne nepodporuje, a duchovní naše novinky nerozširujú.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Jufo Markoš.

Hlavný pracovník: **Napoleon Janda.**

jakých potvôr nasbierala. O tom vraj sa nedozvie jej muž, lebo to všetko bude do navratu ponapichované, v špirituse pripravené.

Ondrej ale skorej prišiel domov a sice v noci; necheel ženu zobudiť, pred spánkom ale si cheel ešte zafajčiť.

Keď zdvihol vrehnák s tabáku, tak sa nafakal, že bežal do druhého kúta tej izby, samý jašter, chrobák, červík, švrček sršen vybehol odtiaľ a naplnil izbu.

On vbehol do svojej izby a sa vyhrážal, jaký poriadok spraví na druhý deň.

Keď si ale ľahol, čosi ho chladilo; so strachom vyskočil z postele, načo jeden had vylezie; s čižmou zabil tú ohavu, reknúe: Však ta je pripravim.

Čelad rozprávala, že pod touto prípravou pani nariekala, keď už totižto do jej izby bol vbehol rozpajedený muž; a tá príprava vraj tak jej osozná bola, že od tej doby všetky knihy a sbierky zvieratské na povali mali miesto; tak že ani mucha nebola trpená v siene.

A od tohoto dňa blaženo žili tí dvaja spolu; lebo pani už viac sa starala o potreby domáce, nežli o sbierky daromné.

J. N. J.

Tlačou „Pátrie“ Budapešť, Üllői-ut (Köztölek).

Len
vtipnosť

Prosime,